

BORSSZEM JANKÓ

FŐSZERKESZTŐ: CSICSERI BORS

Budapest, december 1.

XLV. évfolyam 1912.

(48.) 2347.
SZÁM

Az első gondolat

Andrássy. — Engedjétek, jó uraim, hogy ennél a nagy tűznél fölmelegítssem a magam kis leveskáját.

Háborus jelek

Az édesanyák már
Legényfiaikat
Nagyon dédelgetik.
Ha kedvesek voltak,
Ma még kedvesebbek,
Még drágábbak nekik.

A morcos apák is
Legényfiaikkal
Ma már nem dörmögnek.
Egy kis adósságért
Nem ajánlják őket
Mindjárt az ördögnek.

Hetyke feleségek
Férjecskeiket már
Lágyan cirógatják.
Szerelmesek fülig
S tisztelik, becsülik
Gyermekeik atyját.

Hideg kisasszonyka
Melegen tekint már
Deli udvarlókra.
Szobalány, szakácsnő
Kapu alatt les már
Fájó búcsúcsókra.

Katonás vitézek,
Ha ma rátok nézek,
Magam is szorongok.
Bárhogy ígér békét
Száz külügyminiszter,
Engem ölnek gondok.

Nem biztos a béke,
Nagy annak a léke,
Nehéz sebből vérzik:
Ha az anyaszívek
Meg a többi hívek
Vesztét közel érzik.

Miniszter, ha tudja,
Mégis elhazudja, —
Nem nyughatom bele.
Az érző, tudatlan
Döbbenetben ott van
A háború jele.

Hogy is volt hát az a választójogi népgyűlés?

1. Némely lapok szerint így:

Most már nyilvánvaló, hogy a Pavlik-rendszer egy új stiklijével állunk szemben. Megcáfolhatatlan tény, hogy Boda főkapitány a legnagyobb mértékben a kormányzó szolgálatába süllyesztette az államrendőrséget, amely nem erkölcsi testület többé, hanem a Tisza-Lukács-banda orvgyilkos lakájhada. Nézzük csak, mi történt?

Ha mások mondanák, ha nem a saját szemünkkel láttuk volna azt a rendőri gátságot, azt a kozák-uralmi vad brutalitást, azt kellene hinnünk, hogy ilyesmire a magyar királyi rendőrsorodák nem képesek. A saját szemünk tanúsága mentett meg bennünket ettől a csalódástól.

Amikor a tömeg, az érett polgárság és az öntudatos proletárok tömege, halotti csöndben fölvonult a Tattersallhoz, a kivezényelt rendőrök és esendőrök vérlázító szavakkal sértegették a tömeget, amely nyugalma megőrizvén, hidegvérrel gyülekezett a teremben, ahol a szociáldemokrata pártvezérek összetett kézzel könyörögtek a türelmüket már-már elvesztőknek, hogy az istenért, ne izguljanak föl, legyenek csöndben és inkább imádkozzanak a bűnös fegyveres erő lelkiüdvéért, mert ők nem tudják, hogy mit cselekszenek.

Úgy történt. A tömeg ájtatosan imádkozott, miközben a néppárti képviselők keresztet vetettek az izraelita vallású zsidó szociáldemokrata pártvezérekre. Ekkor történt az a hallatlan eset, hogy elbujtatott detektívek, a tömeg közé furakodott agent provokátorok eljenezni merték a köztársaságot, majd revolvereikből a rendőrséget kérve-kérő tömeg közé durrogattak.

Ekkor a jelenlevő rendőrkapitány jelt adott az általános gyilkolásra. A tömegmészárlás a Tattersallban kezdődött, a Baross-téren folytatódott és lapunk kiadóhivatala előtt ért véget. A vérszomjas kozákok öreg asszonyokat, védtelen csecsemőket és sikoltozó szüzeket hagytak vérükben az utca kövezetén.

Elég volt! A Tisza-Lukács-banda hatalmi örjögése ellen fegyverrel kell védekeznünk. Fegyverre honfiak!

2. Más lapok szerint így:

Vasárnap délután a Tattersallban ismeretlen nevű, foglalkozású és lakású egyének néhány ismert nevű, de

munkanélküli gróffal kapcsolatosan olyan gyűlést akartak tartani, amely igen alkalmas lett volna a romboló szenvedélyek izgalmainak a felköltésére.

Habár jelen viszonyok között hasonló intenciójú csoportosulások és gyülekezések engedélyezése, illetve eltűrése előre látható veszedelmekkel és a polgárság nyugalmanak és izgalmainak a káros fölgerjesztésével jár, habár a rendőrség véleménye szerint ezek az okatlan csoportosulások és gyülekezések az elérni célzott választójogi ügyének egy csöppet sem használnak: rendőrségünk vezetőségének közismert tapintata ezt a csoportosulást tudomásul vette és csupán arra szorítkozott, hogy azokat a polgárokat, akik véletlenül ebbe a tumultusba sodródtak, megóvja a gyülekezésen okvetlenül résztvevő zsebtolvajok garázdálkodása ellen.

Sajnos, rendőrségünknek ezt a föladatát a saját életének szükségszerű megvédelmezésével kellett fölcserélni. Alig ért a tömeg a Tattersallhoz, amidőn a munkanélküli csavargók és a grófok egyesült seregéből mozsárágyűlövések hangzottak el ilyen hajmeresztő kiáltások közben:

— *Le a Habsburgokkal! Éljen a köztársaság! Éljen a Bokányi-dinasztia!*

A kirendelt karhatalom vezetője sirva kérte a csoportosulás egybehívóit, hogy biztosítsák a gyülekezés zavartalan lefolyását. A szemébe röhögtek és sörösüvegekkel bevették a fejét, amelyből rendőrorvosi látélet szerint még az agyvelőt is kilopták.

Eközben több rendőrt lelőttek és az utcákon az ellopott tárgyakból máglyát halmozván össze, annak fényénél rendőrlovakat nyújtak. Csecsemők és aggok vak dühvel vetették magukat a pártatlan rendőrökre és bicskákkal hasogatni kezdték őket. Ekkor a kirendeltség vezetője sirva jelentette ki, hogy kénytelen a gyűlést fölosztatni és az utcákat kiüríttetni.

Miután ez a legnagyobb rendben megtörtént, az elesett rendőrök holttesteit eltakarították.

A határra!

— Hát megyünk a szerb határra?

— Megyünk, megyünk, csak előbb megvárjuk, míg nem kell lemenni.

Háborús izgalmak

Tartalékos családapa.

A behívott rezervoárius

A fene ott egye szorbról! - Aztán ha elcsúsz, nyál csúsz

A két öreg:
- Csinné - vogy ne
- Minny fog meggy!

A hadsereg-szállító.
- Bajd megmunkoltod
amlat a munkáidat!
En nem félek!
Életemet, véreimet is
Zabomra!

Várta
A szociális munkások:

Munkánk munkánk gondot.

A veterán

Hála istennek, én már nyugorék vagyok!

Búcsúdal

Asszonyom, mi lenne önből,
Hogyha háborúba mennék,
Hol a halál sürü vendég
És az ágyú egyre bömböl?

Gyászos élet, szörnyű gyászos,
Ami ott lenn én rám várna,
Mert a földön nincsen párna
S az uborka sem kovászos.

Utálom a nyers uborkát,
Meg nem enném Prizrendbe' sem

S higgye el, hogy nem szívesen
Vágnám el a szerbek torkát.

Pedig rosszabbul is mehet,
Hogyha győzve agg Petáron,
Én a harcmezőn bevárom
Az utolsó ítéletet.

Hogy sirnak majd akkor ketten:
Szerbia a kikötőért,
Őn pedig a karkötőért,
Amit önnek ígérgettem!

Pályázat

a Kasselik-alapítványra

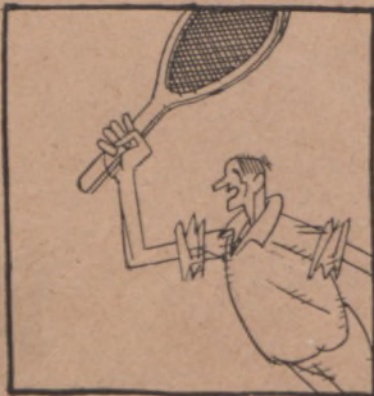
Tekintetes Alapítványi Igazgatóság,

istenben boldogult Kasselik úr volt oly kegyes és millióit a saját hibájukon kívül elszegényedett, szerencsétlen, jobb sorsra méltó úriemberek fölségítésére hagyományozta. Minthogy a pályázat ki van tűzve s én, a végzett földbirtokosok és letört dzsentrik országosan ismert díszpéldánya, már csak a pénzpiac mostani feszültsége miatt is a legszomorubb viszonyok közt élek, bátorodom reflektálni az alapítványi helyre. Kérelmem megokolása helyett felsorolom a közélet és az úri társadalom terén szerzett érdemeimet.

Tisztelt uraim, a bok- és gyökszegi Gyökhszeghy-familiából származván, elsőrendűen gondos neveltetésben részesültem. Már hároméves koromban megjósolta nagybátyám, a főispán úr öméltósága, hogy katonai szolgálatom után vármegyei főjegyző leszek. Ehhez képest igyekeztem is tanulni, ismereteket szerezni, hogy mintaszerű adminisztrátor legyek. Mert, ugyebár, a közigazgatás rákfenéje a nemtörődés, a tudatlanság. Nos, én kettőzött szor-

galommal igyekeztem elsajátítani, ami csak elsajátítható. Már kis gimnazista-koromban jártam a keringőt, a tenniszben első voltam, jó társaságokban forgolódtam és míg mások, a hanyagok és tudatlanok, a történelem és mennyiség-tan alapelemeivel bibelődtek, én már keményen megültem a lovat. Mondanom se kell, hogy a szeplős Roth zsidó kifogástalanul oldotta meg az érettségi tételeket, ami rá nézve származásából folyó kötelesség, rám nézve pedig mindenestre az úri igénybevételnek — azt hiszem — korrekt megnyilvánulása volt.

Egyetemi tanulmányaim sikeresek voltak. Ma is jól emlékszem rá: egy éjszaka valamelyik belvárosi kávéházban kitűnő úriemberekkel töltöttem az időt. Négyen

voltunk, a Vigh Pista, a Végh Pali, a Vágh Jani meg én. A szomszéd asztalnál feltűnően szép hölgyek ültek. Minket bosszantott, hogy mindenféle szedett-vedett kereskedők udvaroltak nekik. Egy pillantást vettem őseim híres fegyvertényeire, aztán kivertem őket. Másnap vártam a segédkeket, de a zsidók gyávan elbujtak. Akkor so-

kat beszélt az úritársaság eme hőstetteiről. De nehogy azt higgyék, tisztelt uraim, mintha tanulmányaimat ezzel befejeztem volna. Volt hét kardpárbajom, ebből csak kettő bandázssal, a többi lovassági karddal, egy esetben szűrással, volt nyolc pisztolypárbajom, mindig öt lépés avanszszal, háromszori golyóváltással.

Ekkor már a tinódfalvi kerület képviselőnek léptetett föl. Programbeszédem fényesen sikerült. A vármegyei főjegyző-

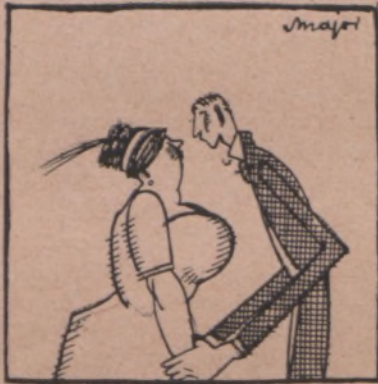

ségről időközben lemondtam, mert természetesen előbb főjegyző voltam. Amint azt oly éleslátóan megjósolta a bácsim. Hja igaz, utóbb megszereztem a doktori diplomát is. Már képviselő koromban. Ekkor tudtam meg, milyen úriemberek azok az egyetemi professzorok. Az egyiket, egy suszter fiát, hálából udvari tanácsossá neveztettem ki.

Ilenék beszélni a házasságomról is. De talán sokkal jobban érdekli az úri jellegre feltékenyen örökösödő tisztelt alapítványi igazgatóságot, hogy egy pöffeszkedő lipótvárosi bankár életét mennyire megkeserítettem. Azaz, pardon. Asszony volt a játékban, tehát hallgatók. Mindig diszkrét voltam, csak a két kaszinóban tudtak a dolgaimról. Szigorúan zárt körben maradt tehát a pikáns titok. Nem mulaszthatom el fölemlíteni, hogy *Széchenyi*

István gróf lánglelkű szövegét követve, mely szerint *Hazának rendületlenül...* — élénk gazdasági tevékenységet fejtettem ki a lóversenyek körül. S mint a másik nagy magyar, *Deák Ferenc* mondja: *Fortuna szekerén okosan ülj...* — ehhez képest kivettem részemem a kártyaasztalnál rám háruló kötelességekből is.

Mint képviselő élénk kulturális tevékenységet fejtettem ki. Miután megtudtam, hogy a Magyarországon megjelenő könyvek kétharmadát idegen elemek írják, méltóságomon alulinak tartottam ilyen szellemi termékkel megfertőzni lelkemet. A hátralevő egyharmadot gondosan összevásároltam s hogy mily szépen megőriztem, erről tanuskodhatik Ruzicska bácsi, aki egész könyvtáramat hiánytalanul át- és megvette. Sűrűn jártam színházba s egyéb úri összejövetelekre. A hangversenyeket kerültem, amit bizonyára helyeselni méltóztatnak.

Harminckétéves koromban főispán lettem. A megyében, amit rám biztak, mintaszerű állapotok voltak. Estélyeimről, vadászataimról a szomszéd megyékben is beszéltek. Szóval harminchét éves lettem és most az önök úri gondolkodása segíthet csak rajtam. A rengeteg munka, amit a közügyekért, hazámért, fajtámért végeztem, kimerített. Munkaképtelen vagyok. Számítok úri rokonérzésükre, amelynek viszontbiztosítása mellett maradok stb.

(mj)

Évfordulón

- Ma van a házasságom tizedik évfordulója.
- No és mit vársz?
- Hogy-hogy: mit várok?
- No igen: üdvözetlet vagy részvétet?

Kedves Borsszem Jankó!

Egy törvénytárgyaláson azzal vádolták a jámbor Icig korcsmárost, hogy ő — minekutána a hitközségi elnöktől egy pofont kapott — revolverrel akarta megtorolni a sérelmet.

Icig váltig tagadott. Azt mondja az elnök:

— Hát ha nem volt magánál revolver, miért kapott a hátsó nadrágzsebéhez?

— Félelemből, nagyságos elnök úr!

Béke

Csak azt tudnám, szépen kérem,
Mi történik a harctéren?
Egynap ütnek, másnap ülnek,
Felfnyomulnak, menekülnek;
Betörnek s elfutnak újból
Dri- és Konstantinápolyból;
Bombát vetnek, vért aratnak,
Hol csókolnak, hol harapnak,
Egyszer közel, másszor messze.
— Csak azt tudnám, béke lesz-e?

Lesz békéje a töröknek?
Szerbnek, bolgárnak, görögnek?
Lesz-e béke földön-égen?
S végül, lesz-e békém nékem?
Béke a sok távirattól,
Intervjútól öttől-hattól;
Béke nagy Pasics ösömtől,
Millió szerb nagy hősohótól;
Béke a sok hamisságtól,
Török-bolgár komisszágtól,
Béke Drinápoly végétől,
S végül béke — a békétől.

Kedves ember

(Budapest a kellemes emberek városa. Itt sosem rágalmaznak. Senkinek a veséjét nem rágják, a máját nem tépik. Szeretik egymást az emberek, mint a galamb a tiszta búzát. Különösen kellemesek a kávéházi emberek. Aki kedvelője a szolid, szerény, meleg, tanulságos és családi szórakozásnak, az csak kávéháza járjon. Itt kaphat szolid meleget, szerény tanulságosat és családi szórakozásokat. A társalgás dísztingvált és tapintatos. Behúzódik az ember az ő megszokott páholyába, megissza az ő megszokott kéttojáspohárbanját, letagadja az ő megszokott két kiflijét, adós marad az ő megszokott négy princesszázával és megeszi az ő megszokott aszpirinjét az ő megszokott társaságában. És mulat szolidan, családiriasan, tanulságosan és melegen. Például:)

— Jó estét, jó estét, Kovács apám.
= Kérem, én nem vagyok Kovács.
— Nem baj, szerkesztő úr.
= Kérem, én nem vagyok szerkesztő úr.
— Az sem baj, tanár úr. Mit szól a bolgárokhoz?
Nagy jasszok, ugy-e?
= Kérem, hagyjon békét azokkal a pizkok bolgárokkal!
— Kis törökbarát, maguk ugyan rosszul állanak.
= Mi közöm hozzá?
— Mért oly nervózus, mért oly izga? Talán kikapott a feleségétől?
= Kérem, nekem nincs feleségem.
— Nincs fe-le-sé-ge??
= Nincs.
— Meghalt önagysága?
= Nem.
— Akkor elváltak.
= Igen.
— Kár. Nagyon kedves, aranyos, finom asszony volt. Miért váltak mégis el?
= Elváltunk. Nekem ez a szenvedélyem, hogy elválok.

— Lehetetlen. Egy olyan édes, szép asszonytól elválni. Béküljön ki vele. Olyan asszonyt nem kap többet.
= Nem békülök.
— Tegye meg nekem, apám.
= Nem tehetem.
— Ne mondjon ilyet. Semmi sem lehetetlen.
= De kérem, ne zaklasson, hiszen a feleségem azóta már férjhez ment.
— Kár, kár. Öregem, magának meg kell nősilni. Meg kell. Vegye el azt a szép, kövér, barna asszonyt.
= Melyiket?
— Kis hamis, akivel a multkor szeparéban vacsorázott, akivel sétálni szokott, akivel a mult hajnalban a Stefánián kocsikázott.
= De kérem...
— Micsoda kérem? Semmi kérem. Ha kocsikázni tud vele hajnalban, akkor el is veheti feleségül.
= Ugyan kérem, hiszen férje van.
— Férje van? Az lehetetlen!
= Miért lehetetlen?
— Mert akkor nem járna mással hajnalban. És ki a férje?
= Egy ember.
— Ezt tudom. De melyik ember? Az a vörös kopasz, akivel a multkor ugyanabban a szeparéban láttam, ahová ön szokta vinni, vagy az az önkéntes, akivel hajnalban ugyanott gummirádlizott, ahol önnel szokott.
= Ez nem igaz. Ne merje rágalmazni.
— Kérem, ebben nincs semmi. Ön is jár mással. Este is azzal a festetthajú, szőke pizsével láttam, aki a tűzérkaszárnába szokott kijárogatni éjszakánként.
= Kicsoda?
— Az a szőke, festett pisze.
= Gazember, gazember, hiszen ez a nővérem!

(Pofonok. Függyöny.)

Csodabogár

Neveletlen öngyilkosok

„Az utolsó hat hét alatt tizenegy nő követett el marólúggal öngyilkossági kísérletet. Ez a bevezetés csak újabb bizonyítékul szolgál arra nézve, hogy a legszerencsélenebb gondolat a marólúgot mint öngyilkossági eszközt használni, mert a legtöbb esetben nem felel meg a „célnek“. Az összel már második alkalommal tértünk ki hasonló öngyilkossági kísérlet híradásakor ilyen figyelmeztetésre, de úgy látszik, hogy az elkeseredett szerelmesek konzekvensen ragaszkodnak a marólúghoz, ha a halál gondolata felvetődik parányi agyukban.“ (A Függetlenség november 20-iki számából.)

Kedves Borsszem Jankó!

A fiemei gyorsvonat egyik nemdohányzó fülkéjében erősen szivarozik egy úr. Hozz'ép a kalauz.
— Kérem, tesszen innen kimenni. Ez a fülke nemdohányzóknak való.
— De kérem, én sem vagyok dohányos.
— Nem-e? Hiszen dohányzik az úr.
— Igen, de csak egész kivételesen.

Lexikon

— Hiuság: asszony a neved!
— Nagyszájuság: szerb a neved!

Csataldzsa a t. Ház konyhájában

Bér rajza

(Koalíciós telefonjelentés :) Szövetkezett balkáni csapataink hősiessen megostromolták a parlament konyháját. A szakácsnék eleinte védekeztek, de később megadták magukat.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontul

✧ *Oz üreg Eisenstädlert nod kotosztróf érte: ed ödjetlen mozdulot tette és elszokodt o nodrágjo. Döhösen levetett és vokorni kezdett oz üvé fejit, honnét vedjen ed hazzájo voló nodj dorób faltat. Közbe kiment o másik szabábo és att keresgélt o randjak küzt. Ezolott bemente o felesége, o Frádl, o szabábo és mikar látatt oz összetépett nodrágt, fagta és bedobto o komrábo. Oz-tán kiment o kanyhábo. O Chájem még mindig nem tonált faltat. Végre eszibe jotott, hod o komrábo is bepislont. Hát omint att szétnéz, nodj ürümmel lát ed egészen hosonlú nodrágt. Fagja oz ollút és levág rúla oz edjik szárát. Erre tonálkozok o Frádlól, oki mérgesen rájoripokodjo: „Te Chájem, mit hodszt te olejan randjas nodrágt o szolónbo? Nekem külletett bedabni o komrábo.“ — „Nü, okkor két randjas nodrágom von edszerre“ — felelt o Chájem. — Oz ellenziknek eddig sak ed randjas nodrágjo valt: oz obstrukción, mast sínálto belüle még edjet: o szláborot pületikt.*

✧ *O borocskoj pop o lángyo hozamángyo végett elment Poksro kéregetni és bement o herr fün Klang elnök-hüz is, oki orrul valt nodjon híres, hod vostonon szakatt odogotni. O herr fün Klang kérdezi: „Kicsede mogo?“ mert nem ismerte, hod ez o borocskoj rebbe. „Én vodjok oz Isten szalgájo Borocskán.“ — „Nü, és oz Isten szalgájo ilejen randjasan és sóher módro roházkodjo?“ — „Tessék elhinni, elnök úr, hod o jú Isten, ódj, ohod én üt szalgájom, ódj roház engemet.“ — Ponoszkodik oz ellenzik, hod oz odvor mennyjire mellüzte úket. Mboh, ohod úk viselkednek!...*

Kedves Borsszem Jankó!

János gazda meglátogatja pesti ismerősét és elmennek egy moziba. A mozi előcsarnokában ruhatár van, a falon két tábla lóg: *Kabát tíz fillér, kalap hat fillér* felirattal. Megáll János gazda a tábla előtt és szájtátva olvassa.

— Parancsol? — kérdi a ruhatáros.

— Hát ezekből a kabátokból szeretnék venni, mert mifelénk nincs ilyen olcsó holmi.

Tréma

Mostanság a félelemtől
Minden ember néma,
Amióta dúl-fúl köztünk
A háborus tréma.

Elmegy majd a Weiss, a Kohn,
A Schwarz, a Blau, a Krén; — a
Háború, az nagy dolog és
Nagy dolog a tréma.

Aki elmegy, beképzeli
Azt, hogy ő a krém. A
Többi, az csak neveti,
Hogy esz minket a tréma.

Reszket rajtunk a szakáll
S a kabáton a prém. A
Legényeknek elejében
Ott bujkál a tréma.

Tréma ide, tréma oda:
A háborus rém a
Lapoknak az össz-témák közt
Legtréfásabb téma.

S Berlinbe utazott el a
Vezérkari séf, a
Béke felől tanácskozni. —
A fele se tréfa.

Kerülő út

Országháza konyhájában
Csinált az ellenzék szcénát
S most a fejét azon töri,
Hogy jutna be a W. C.-n át.

Pech!

Pasics. — *Most már sejtem, mért nem tudjuk kivívni a követeléseinket: mellénk állt a peches magyar ellenzék.*

A kikötő

A szerbek újra kikötöttek velünk. Kikötőt kérnek. Mi megadnók, azzal a kikötéssel, hogy a kikötő nem lehet az Adrián. Ki köti meg azonban ezt az egyezményt? Ha Pasics meg merné tenni, a szerbek egyszerűen kikötnék.

Ultimátum

Még egyszer és utóljára figyelmeztetjük Szerbiát, hogy ne merjen követelni tengerpartot. Ha boldogulni, kulturálódni, erősödni és haladni akar, — mi nem gátoljuk nemes szándékában. Szerény erőnkhez mérten támogatjuk és adunk neki szívesen, amit adhatunk. Neki adjuk, minden ellenérték nélkül:

1. A *Feld*-féle műintézetet.
2. *Sümegei Vilmost*, *Pozsgay Miklóst*, a *Károlyi Mihály* vezércikkeit, a *Mezőssy Béla* őrszem-tornyát, az *Apponyi* baritonját, a *Kossuth Ferenc* politikai csúzáit és az *Andrássy Gyula* vaskövetkezetességét.

3. Két tucat angol példát, a koalíciós szimfonikusok kottáit, a *Förster Aurél* vicceit és az *Opera Zichy*-ciklusát.

4. A *Polónyi Géza* belvárosi városatya-mandátumát, a *Nyolcasokat* és a *Sághy* papa szónoki varázsát.

5. A fővárosi autóbusszait, pótdaóemelési kulcsát és panamamentes üzleteit.

6. Honvéd-tengerészetiünket, a koalíció pénzügyi eredményeit, és mindazt, amit a Szterényi-rezsim alatt a szolid állami üzletkezelés megspórolt.

7. A sóhivatalt, a rezolúciót, a *Justh Gyula* terminusos önálló bankját, *Budapest* idegenforgalmát.

És ha mindez nem elég, átszerződöttethetik — ingyen adjuk — a koalíciós nemzeti ellentállást. Kiállíthatják a kordon elé és ott „csak a testemen keresztül“ kiáltással bizonyára életük és vagyonuk árán, éppen úgy megvédik új hazájukat, mint ahogy megvédték a régit.

Görög vitézség

Athén, nov. 27.

Konstantin görög trónörökös jelenti Szalonikiből: Csapatáink ma bevonultak Szalonikibe és hősiiesen kirabolták az üzleteket. Katonáink szelleme kitünő, kezük gyors és ragadós. Eddig 23247 aranygyűrűt, 9750 fülbevalót, majdnem kétszerannyi aranyórát és több millió készpénzt zsákmányoltunk. Az ellenfél nem fejtett ki ellentállást. Az igaz, hogy nem is volt mivel.

Sajtó-hét.

Ha elfogy a kőszén

Jött egy rémes üzenet:
Ami van, a kőszénet
Elfogyasztjuk nemsokára,
Hála isten, valahára!
Elfogy majd a drága szén
És ennek örvendek én.

Eddig, ha kint hó esett,
Búsultam egy keveset,
Mert nem tellett szénre kincsem:
Mégfagyott a hátgerincem.

Szenesnek hiába mondtam,
Hogy így élek szörnyű gondban;
Igérekhettem fát és fűt —
Szegény ember vízzel fűt.

Hatvanöt év múlva végre
Nem lesz gondom már a szénre.
Neked se lesz, nekem sem
S akkor majd azt cselekszem:

Hogy befűtök briliánsul
Egy-két darab briliánssal...
Tiszteltetem a kőszén,
Ezer hála s kőszén.

Mikor a majom táncoltatja a medvét

Beck István

Német nével magyar hévben
Égett lelke mindhalálig:
A mennyei örök révben,
Csöndesebbé ott se válik.

Hadak útján vígan járva
Hord feszes magyar ruhákat
És szent Dávid szép táncára
Tanítja az anygalkákat.

Nyolc nap

A történelmi materializmus azt tanítja, hogy a világ eseményei szervesen összefüggnek egymással és nem történik semmire véletlenül. A vonatkozásokat és a dolgok egymásra való hatását tanulmányozni: lehet-e szebb feladata az elmélyedőnek? Ezentúl tehát minden hétfőn összefoglalom szorgalmasan, hogy mi történt és megkeresem az összefüggéseket. Nagyon érdekes lesz.

I.

Ezen a hétfőn háború volt a Balkánon. A háború, a történelmi materializmus tanítása szerint, úgy történik, hogy a nyers erők felszabadulnak: kiderül, hogy az embernek három keze van, melyek közül az egyik éles tölténnyel szereltetik föl. A kultúra tanítása érvényét elveszíti, a természetes erők diadalmaskodnak, az erősebb agyonnyomja a gyengébbet, megtorlás nincs és nem is lehet. Ilyen időkben ezt a magasabb törvényt mindenki mélyen átérzi. Ennek tehát egyenes következménye, hogy

II.

kedden egy inas bement a bárónő szobájába és egy szódásflaskával úgy vágta fejbe, hogy majdnem meghalt. Nyilvánvaló, hogy a háborus veszedelem hatott ilyen erővel az inasra. Az előbbieket tanulsága szerint ugyanis tagadhatatlan, hogy az inas erősebb volt, mint a bárónő, mert először is ő egy férfi, másodsor a bárónő ágyban volt és így nem védekezhetett, harmadszor az inas szabályszerűen fegyvert is használt, egy szódásflaskát, amivel úgy vágta fejbe a bárónőt, hogy szikrákat hányt a szeme. A szikrák nagyon fontosak, mert csak így tudjuk megmagyarázni az összefüggést a harmadik eseménnyel, mely szerint

III.

szerdán a főváros Molnár Ferencet, a szikrázó humoristát jelölte városatyának. Még nem bizonyos, hogy meg is választják, — de hiszen ez nagyon természetes — egy régi jogügyi tétel szerint: mater semper certa est, az anya mindig biztos, de az atya nem, —

IV.

éppen ezért csütörtökön agyonlőtték a spanyol miniszterelnököt, mert nem volt jelen biztos, aki a merénylőt lefogta volna. A biztost mindenütt keresték és most jön ki a történelmi materializmus diadala, nyilvánvaló ugyanis, hogy a biztos Budapesten volt, mert

V.

pénteken éjszaka több embert leütöttek és a kávéházban ellopták a kalapomat és hogy hadd végezzem a heti krónikát és hogy egészen be legyen bizonyítva a tétel, hogy semmire történik véletlenül:

VI.

ma szombaton mindezek folyományaképp vettem öt krajcárért gesztenyét a sarkon. Úgy-e mindenki, aki ezt a cikket figyelemmel olvasta végig, természetesnek fogja találni, hogy a gesztenyéből három kukacos volt.

Magyarázat

Pólya Tibor rajza

— Aztán, János, mibe halt meg az apja?

— Hát bizony csak a mibe éppen vót, a ködmönbe, merthogy a szálfá csapta agyon az erdön.

Készülődöm

Most már egészen biztos! Mi biztos? Hogy háború lesz? Nem, az még nem egészen holtbizonyos! Hanem, hogy félek. Éjjel nem tudok aludni a félelemtől. Nappal nem tudom végezni a dolgomat. Olyan izgalmak marcangolnak folyton, hogy már egészen elgyengültem. Az elgyengüléstől, néha nappal állva elalszom. Néha a korzón sétálva alszom el.

Miért félek? Nem is vagyok katona és lúdtalpam van: egy, kettő, három, öt, akárhány, csak hagyjanak békében. De hátha fogják a lúdtalpaimat és levágják és szép, egészséges falábakat csatolnak föl nekem helyettük. És a rövidlátó szemeimre felcsatolnak egy messzelátót. És a púpotat lereszelik és fölérőszakolják helyére a bornyut. Mert púpos is vagyok . . . egy hét óta!

Vagy jó, hát nem visznek el. De hátha idejönnek. Idejön az ellen biztosan. Amilyen pechem van. Ide a Dohány-utcába, ide a Rákóczi-útra, ide a Futó-utcába, ide a Nyúl-utcába. Ha a lúdtalpaimmal futni tudnék, lehettem volna katona is. Ütött az utolsó óra! Az utolsó óram, a nikkel. Nem, nem, még nem ütött! De az utolsó-előtti már ütött, tehát cselekedni kell. Készülödni a halálra, hogy ja valahogyan meg ne haljak. Tudom már. Fehér zsebkendőt tűzök a botomra, úgy sétálok. Hogy ha jönnek, lássák azonnal, hogy én nem akarok veszekedni. Hogy én a béke, a kölcsönös megbecsülés embere vagyok. De hátha nem veszik észre a kicsi csipkezeskendőt. Másmilyenről meg fájdalom nem gondoskodott a mamám, mikor a stafirungomat kiadta. Helyes! Veszek egy nagy, tíz méteres rúdat és arra rákötök hét ágylepedőt. Úgy sétálok a korzón, ha jönnek. De abba meg belekapaszkodok a szél és elbukom a zászlómmal együtt. . .

Tudom már. Talpig fehérbe öltözöm, mint pünkösdkor a lányok. És telefestem az egész ruhát vörös kereszttel. Előre nyolc vörös kereszt, hátulra kilenc. De akkor meg, hátha azt hiszi az ellen, hogy maskarázok és még mérgeesebben lő belém. Elbujok a pincébe. Hah, még az kellene, hogy rámdöntse egy bomba a házat. Felmászok a padlásra. Amilyen időket élünk, kilövik alólam a házat és még nagyobbat esem.

Jézusmária segíts meg! Csak azt nem értem, csak azt nem értem, hogy miként lehet az, hogy engemet, aki valóban egész életemben bátor ember voltam, aki soha háborútól való félelmet nem éreztem, aki úrnapkor, királyszületésnapkor úgy álltam ötven lépésnyire az ágyúcsövek öble előtt mint a cövek, engemet, engemet, engemet most félelem fog el, reszketés, hideg és meleg. Most, amikor a legszükségesebb volna, hogy *ne* féljek. . .

Székely, a „bukov“-ok hóhéra

Bukovay. — Tudja, mit akar Székely Ferenc megint behozni a leendő ügyvédekre vonatkozólag?

Ifj. Hombár. — Mit, az isten szerelmére?

— Hogy ezentúl csak az lehet ügyvéd, aki — *koraszülött!*

— Miért éppen az?

— Mert annak néhány hónappal több *praxisa* van az — életből.

Őszinteség

— És ha azt kérdezik tőled, hol a papád, mit fogsz mondani?

— Azt fogom mondani, hogy megcsalt bennünket a nyomorult.

Az ellenzéken

— Disznóság! Mink már odaadtuk a szerbeknek az adriai kikötőket és most a nagyhatalmak mind Szerbia ellen vannak. Miért? Tisztán azért, hogy mi ne jussunk kormányra. Taktikát kell tehát változtatnunk és kiterjesztjük a küzdelmet egész Európára. Jóska, nézd csak meg, át lehet-e törni a német kordont?

A világháború kilátásai

Ha valaki nem tudná, hogyan készül a világháború, azonnal bátor leszek megmagyarázni. A dolog igen egyszerű. A szerb elbán az albánnal. Ez nem tetszik a monarchiának és ezért hadtestet küld Durazzóba. Ezt várja az orosz, aki már a galíciai határon áll és rögtön megkezdzi az előnyomulást. Viszont a német ugyanekkor Oroszországba nyomul, mert nem engedheti szövetségeseit. Igen ám, de Franciaország megsejti, hogy itt az alkalom, amikor bosszút állhat Szedánért és belemegy Németországba. Ezt az angol sem hagyhatja szó nélkül, mert nem támogathatja az orosz érdekeket, tehát megkezdí Franciaország bombázását. Az olasz ugyanekkor az albán partok miatt a szerbekkel keveredik konfliktusba, mire akcióra lép a bolgár és a görög. A töröknek marad Montenegró. De most jön hátulról Kína. Zálogba csapja az összes kinaezüstöt és megindítja a harcot az orosz ellen Mandzsuriáért. Mármost az orosz kénytelen visszavonni a hadtesteket Galiciából és a némettől követve átszalad Ázsiába. Az osztrák-magyar hadsereg ugyanekkor Németország védelmére a franciákkal keveredik csatába, de a franciák nem érnek rá, mivel nekik az angolokkal van dolguk. Jó, jó, de időközben az olaszok végeztek Szerbiával, minélfogva unalomból a szintén unatkozó osztrák-magyar armádia ellen fordulnak. Erre a német visszajön Mandzsuriából és szövetségi viszonyából kifolyólag segít nekünk. Minthogy pedig az olasszal is szövetségben van, azt a hadseregét, amely minket támogat, megvereti egy másik hadseregével, amely az olaszokat védi. Közben Anglia rájön, hogy jó volna már egyszer Németországgal leszámolni a tengeren, otthagyja a franciákat és a németek ellen fordul. A németek viszont, miután az oroszal már nincs semmi bajuk, rávetik magukat a franciákra. Ázsiában Kína visszaszorítja az orosz csapatokat, minek következtében az Európába visszaszorított oroszok a szerbek segítségére sietnek. A szerbeket azonban már megverték az olaszok, tehát elérkezettnek látják az időt, hogy Ausztria-Magyarországot megtáncoltassák. Ausztria-Magyarországnak segítségére jön Románia... pardon, Romániát kifelejtettem az elejéről, mert ott kellett volna kezdenem, hogy amikor Ausztria-Magyarország bevonul Durazzóba és az orosz idejön Galiciába és ugyanakkor a német benyomul Oroszországba, viszont Franciaország megtámadja Németországot és ugyanakkor az angol a franciába mászik, míg hátulról Kína támadja meg Oroszországot és az olasz végez Szerbiával, hogy aztán Bulgária és Görögország a szerbek segítségére siethessenek, ugyanakkor Románia, amelynek a monarchia szövetség esetére odaigérte Bessarábiát, az oroszok ellen fordul, de mivel Oroszország Erdélyt ígérte neki, Magyarország ellen fordul... szóval, de hiszen a dolog olyan egyszerű, ugyebár, hogy nem is szorul több magyarázatra. Tekintve ugyanis, hogy Németország, amikor Oroszországból visszatért, a franciákkal keveredett háborúba, Románia, amely mindig ellensége volt a bolgár törekvéseknek, Törökország védelmére kelt, de Montenegró ezúttal sem hagyta Szerbiát és... igen, közben Albánia függetlenségét kikiáltották.

Petár emlékkönyvébe

A szerbeknek tenger kell. Oh igen! Tenger hazugság.

„Abadie“-sarok.

„Uram! — hogy ön a lányomat esőkolja, az még hagyján! — De hogy ennek tetejében még Abadie-hűveljeimet is elszívja, ez már igazán sok!“

JAQUETT-ÖLTÖNY

mérték 88 Koronáért
után Készül

FEHÉR M. MIKSA

(ezelőtt Fehér és Bosán) angol úri szabóüzletében,
Budapest, Múzeum-Körút 7/b. Dívat: „ő ingyen

Fog-Krém

KALODONT

Szájviz

Reggelizés előtt fél pohár SCHMIDTHAUER-féle

Igmándi KESERŰVÍZ

az elrontott gyomrot 2-3
óra alatt teljesen rendbe
hozza.

Használata valódi áldás gyomorbetegségeknél és
székszorulásban szenvedőknek

Kis üveg 40 fillér.
Nagy üveg 60 fillér.

JORICIN

igen kellemes ízű

RICINUSOLAJ

Biztos hatású, enyhe, ideális hashajtó-
szer, nem avasodik.

Kis üveg 60 fillér, nagy üveg 1 korona.

== Készítik: ==

Basch és Szamossy gyógyszerészek

BUDAPEST, VIII., Rákóczi-út 25.
Kapható minden gyógyszerárban.

Szerbia ugrál,

nem fér a bőrében, mintha csak a paprika csipné. Minden áron be akar törni hozzánk. Hát még, ha itt a

Kotányi-féle valódi rózsapaprikát

meglátná, hogy ugrálna — örömeben.

SZABÁLYOZHATÓ

**„CHIC“
NYAKKENDŐ**

úri divat- és kalapárúház
különlegességek

Sebők Gyula

BUDAPEST, VI., TERÉZ-KÖRÚT 48

Elszején

— Kérem, főnök úr, legyen olyan kegyes és javítsa a fizetésemet.

— Hogyan, maga azt hiszi, hogy itt egy javító-intézetben van?

BENCZE

FIKÜZLET: IV. KORONAHÉRCZEG U. 8. FÜZLET: IV. VÁCZI UTCA 2.

BRISTOL DUNAPART
legelsőrendű
szálloda és étterem.

Páponla FIVE O'CLOCK TEA-BANGVERSENY.

Használjon Bruno-izzótestet!

Kapható mindenütt.

**Egyedül borotválkozik Ön?
Vagy abonens a borbélyánál?**

Mindkét esetben ajánlatos, ha beszerzi a jelenkor legpraktikusabb és legjobb

hygienikus Szappanozó ecsetét.

Egy darabban egyesíti a szappant, szappantálat és ecsetet. A borotváló-éreme a készülék belsejében van elhelyezve és egyszerű ujjnyomással kiadja a szükséges erőt.

Sok időmegtakarítás. Nincs szappanpocsékolás. Hygienikus. A szappannal időgen test nem érintkezik. Ár: 1. sz. finoman nikkelezve K 5.—, 2. sz. elegáns bársonyokban és tartalékúveggel K 8.—, 3. sz. ugyanez ezüstözve K 20.—.
Borotváló-éreme: 6 üveg K 2.—.

Főraktár: Rekord-Radó Budapest, VI., Lovag-utca 3. Telefon 72-17.

Leggazdaságosabb
beszerzés
a legújabb
látható írásu

REMINGTON IRÓGÉP,

mert a modern írógéptechnika összes vívmányait egyesíti magában és világszerte elismert legtartósabb gyártmány!

Díjtalan és vételkötelezettség nélküli bemutatás az ország bármely részében.

|| Kedvező részletfizetési feltételek ||

GLOGOWSKI és TÁRSA CSÁSZ. ÉS KIRÁLYI
UDVARI SZÁLLITÓK
BUDAPEST, VI., ANDRÁSSY-ÚT 12. SZÁM.

Bámulatos,
mily gyorsan hat a Solarine,
a folyékony fémtisztítószer. Szem-
pillantás alatt fénylik, bármit tisztít-
sunk is vele. Mindamellet
szavatoltan sav-és
méregmentes.

Látképes készülék

meehanikus képeserével. Csak uraknak. 50 igen pikáns fényképfelvétel ingyen. A képek az okulare rendkívül élessége folytán igen szépen és rendkívül plasztikusan érvényesülnek. Egy teljes panorama 50 fényképpel csak 3.50 kor.

Egyedárusítás utánvétellel
M. Swoboda részéről (Wien, III., Hiessgasse 13-99).

Szenzációs találmány

A szavazógép

Bécsből jelentik, hogy az osztrák képviselőházban nemsokára szavazógép fog működni. Hogy milyen lesz pontosan az a szavazógép? Minden képviselő padján két villamos gomb van elhelyezve, amelyek közül az egyik az *igen*, a másik a *nem* szavazat leadására szolgál. Ha a Ház szavazni akar, az elnök bekapcsolja az áramot. A szemközt lévő falon egy tábla annyi mezőre van felosztva, ahány képviselője van a Háznak. Ha a képviselő igennel szavaz, a táblán piros fény gyulad ki, ha pedig nemmel, úgy kék fény jelenik meg. A távollevő képviselőknek a táblán levő mezői sötétben maradnak.

Helyes! Élgyen! Hoch! Igen ám, de hogy tudja meg az a szegény képviselő, hogy miként kell neki szavaznia: igennel-e, vagy nemmel. A találmány tehát tökéletlen. Egy magyar feltaláló van olyan bátor és azt a tökélyre emeli. Minden képviselőre két berregő szerkezet szerelendő föl. Egyik a jobb fülére, a másik a bal fülére. A drótok végei egy a pártvezér előtt álló *akaró* készülékben futnak össze. Amikor szavazni kell, — tehát mielőtt a képviselőnek el kell döntenie, hogy melyik színű lámpát gyulassza ki — a pártvezér megnyomja az egyik gombot. Ha a képviselőnek bal fülén elhelyezett berregőkészüléke nyilatkozik meg, akkor a képviselő kedves kötelességének tarthatja, hogy igennel szavazzon. És megfordítva.

De vigyük előre a találmányt még egy fontos lépéssel. Konstruáljuk meg a beszéltető gépet is. És kössük össze azzal is a képviselőt. Tudniillik nehogy megtörténhessék, hogy valamelyik képviselő bebensüljön a szónoklatban, avagy, ami még rosszabb, nehogy eltéveszthesse a szót. A szónoklásra kijelölt képviselő vassapkát kap, amely szinte drótok útján a pártvezér leadókészülékével tart fenn kontaktust. A pártvezér elektromos hullámok révén leadja a beszédet a szónokló párttag agyvelejének. Ha a képviselő véletlenül okos ember: mondatonkint. Ha nem feltűnően okos: szavankint. Ha egészen nem feltűnően okos: szótagonkint.

A beszélőgép szerkezetének részletes leírása e percben még a feltaláló titka. Reméljük azonban, hogy rövidesen akad mecénás, aki társulni hajlandó. A feltaláló akkor annak mindent elárul. Ja igen! És ha a pártvezér azt akarja jelezni a szónokló párttag előtt, hogy *no most már elég*, akkor meghúzza a drótot. Ja igen! És ha a képviselő még akkor is akarná szónoklatát folytatni, amikor a pártvezér már nem diktál, avagy a diktálás be-
szüntetése után a saját szakállára bolondságokat, esetleg kellemetlenségeket beszélne össze, akkor a pártvezér teljes erejéből rántja meg a drótot. Hogy a képviselő lebukjon a pad alá és elhallgasson.

Prohászka

Kéjtől az ember elalél:
Prohászka él, Prohászka él!
Nem győtri testünk harci frászka,
Ihaj-csuhaj, él a Prohászka.
Hozzad száll hál'adó fohászom,
Légy mentőangyalunk, Prohászom.
Hizzál gombócon és sörön,
Ne érjen baj, csupán öröm.
Bár jó lett volna érzeni:
Mi az? —
Egy Prohászkaért vérzeni.

Gazolin-lámpák, Benzin-lámpák, Függő izzó-lámpák

mindenhol alkalmazhatók, minden láng vilá-
gító erőssége körülbelül 100 gyertya.

☛ Képes árjegyzék bérmentve. ☛
Viszontelárusítók kerestetnek.

GEBRÜDER A. & O. HUFF

Csász. és kir. udvari szállító BERLIN, SW. 61. H. Johanniterstrasse 11. Csász. és kir. udvari szállító

*Megvan az egyetértés:
csak Szent István sört iszunk!*

Kőbányai Polgári Serfőző R.-T.

Képrejtvény

Jutalma a BORSSZEM JANKÓ 1912-re szóló naptárának egy példánya. A BORSSZEM JANKÓ 2346. (47.) számában közölt képrejtvény megfejtése:

Fegyverszünet

A helyes megfejtést 182-en küldték be. Nyertes Gallina Frigyes (Hajós) lett, aki megkapja a naptárt, ha a kiadóhivatalnál mint a BORSSZEM JANKÓ előfizetője igazolja magát. — A megfejtések a lap szerkesztőségébe küldendők.

Kiadó-tulajdonos: A Borsszem Jankó lapkiadó-részvénytársaság. Szerkesztőség: IV., Egyetem-utca 3. Kiadóhivatal: VI., Izabella-utca 94. Előfizetési ár: Egész évre 16 K. — Fél évre 8 K. — Negyed évre 4 K. Egyes szám ára 36 fillér. Megjelenik minden vasárnap.

Telefon-szám: 110-14.

**Nagy árjegyzékem fény-
képészeti cikkekről**

komplett tartalommal
250 oldal most jelent
meg, minden érdeklő-
dőknek díjtalanul meg-
küldöm.

Rogátsy Kálmán fényképészeti cikkek szaküzlete

Budapest, VII., Rákóczi-út 10. szám.

ELSŐRENDÜ ZONGORÁK

KOVÁCS GYULA

Zongorafermeiben
BUDAPEST
v. Gresham palota

**MARGIT GYÓGYFORRÁS
BEREGMEGYE**

a gyomor, belek, húgyhólyag, s különösen a légzőszervek hurutos bántalmainál igen jó hatású még akkor is, ha véresek esete forog fenn.

Megrendelhető: **ÉDESKUTY L.-nél BUDAPESTEN** és a forrás kezelőségénél **MUNKACSON.**

Jó lélekkel

tanácsolom, hogy ha

gépirásra vagy sokszorosításra

szüksége van, úgy vegye igénybe a
„Copying Fair“ irodát
Budapest, V., Nádor-u. 8.

Telefon: 114-91.

☞☞☞ Kővön sokszorosított gépirás. ☞☞☞ Körlevelek, tömeges értesítések címírással. ☞☞☞ Diktandómunka. ☞☞☞ Szakszerű gondos fordítások. ☞☞☞ Idegen nyelvű munkák másolása. ☞☞☞

„ADLER” IRÓGÉPEK

Bemutató az ország bármely részében díjmentesen és minden vételkötelezettség nélkül!

Tapasztalatokban megőszülve kijelentem, hogy a látható írásu
„ADLER” AZ IRÓGÉPEK REMEKE.

Magyarországi vezérképviselő: **JOHN REZSŐ** Budapest, VI. Podmaniczky-u. 10.

Telefon 94-59.

Telefon 94-59.

Ez nem megy tovább, én lefekszem

és abba hagyok minden munkát. Ennyire sohasem voltam még meghűlve s a tea, amely máskor mindig használt, most nem ér semmit. De ki fog ezért lefeküdni! Én ilyenkor Fáy-féle valódi sződeni ásványpasztillát szedek, amit gyógyszerárban vagy drogeriában veszek 1 korona 25 fillérért és nálam mindig kitünő hatása volt ennek a szernek.

Vadászatra

**VIZHATLAN
KABÁTOK
HARISNYÁK
SAPKÁK
INGEK**

Kollás J.

cégnél

Budapest

Dorottya-u. 10

Patkányok, egerek,

mezei egerek, hörcsögök, vakondok, ürgek stb. néhány óra alatt jótállással kipisztíthatók

méreg nélküli „**Vulkan kockák**“ által. Kapható 3. eredeti dobozokban 6 és 10 koronás használati utasítással. **Reiner Géza** BUDAPEST, VI., Csengery-utca 84. Telefon: 86-80. Ugyanott patkányok és egerek teljes kiirtása olcsón, jótállással vállaltatik.

Mikulás

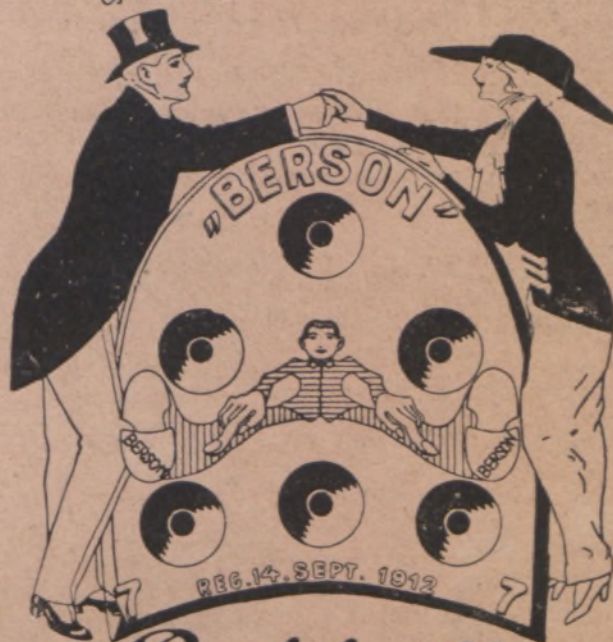
Szép, csillagos éjszaka volt. A hópelyhek lomhán szállingóztak a levegőben, messziről karsú szánok csilingelése hallatszott, a mesebeli farkasok a nagy hideg miatt felhúzódtak a hegytetőre. Nem üvöltöttek, halk nesztelenség ülte meg a tájat, a Sipka-szorosban minden csendes, utánnyomás tilos, magától záródik. Ebben a szent pillanatban valami kimondhatatlan érzés lepett meg. Ki tudja, nem most szállt-e le mérföldjáró csizmáival Mikulás bácsi a villamosról. Ebben a nagy feszült csendben eszembe jutott, hogy a szomszédomtól irtam le a latin dolgozatot az érettségim; három ízben azt mondtam a kalauznak a villamoson, hogy: bérlet, pedig csakugyan volt bérletem és ma délután is kettővel kevesebb kiflit mondtam be a Józsinak. De hah, lépések zaját hallom. Ez ő, ez ő. A Mikulás. Sötét körvonalai bontakoznak ki először a homályból, majd mind közelebb, közelebb jön. Már tisztán látom jóságos szelidfényű arcát. Remegés fog el. Kinyitja bő tarisznyáját, kezébe veszi a cipőket és hirtelen mozdulattal beleteszi. *Sevró!* — mondja jóságos mosollyal és továtűnik az éji homályban.

Kedves Borsszem Jankó!

Egy népszínház-utcai szerb faló hitsorsost megkérdeztem, mit tenne, ha Zsifkovics tábornok mégis elfoglalná Durazzót. Azt felelte dühösen, hogy tüstént sürgönyözne neki. Röviden így: *Zsifkovics Durazzo — Du rozza!*

Pehelykönnyű
elegáns.

Tartósabb
mint bőr.

"Berson"
gummisarkok

előnyeiről
mindenki meg van győződve.

Új szabályok a Műcsarnokban

1. Minden benyújtott képet egy tiztagú zsűri bírál meg.
2. A tiztagú zsűri által felakasztásra ítélt kép az öttagú szigorított zsűri elé kerül.
3. Ha a szigorított zsűri a képet elfogadja, a mű a képvésztörvényszék elé utasítatik.
4. Ha a képet — isten ments! — a képvésztörvényszék is elfogadhatónak itéli, a törvényszék köteles azonnal lemondani.
5. A lemondott képvésztörvényszék által elfogadott kép ki nem állítható.
6. Minden művész köteles a zsűri ítéletéhez jó képet vágni.

Kedves Borsszem Jankó!

Hatvan vasúti állomáson megáll a gyorsvonat. Az egyik utas így szól a másikhoz:

- Mondja uraságod, áll itt a vonat annyi ideig, hogy én a vasúti vendéglőben egy rostélyost megehessem?
- Hogyne, hogyne.
- Ismeri uraságod alaposan a menetrendet?
- Azt nem, hanem az itteni rostélyosokat.

Magától

- Néném, hívtak-e doktort a Pistához?
- Bizony nem hívtunk mink fiam, csak úgy hótt meg a szegény — magátul.

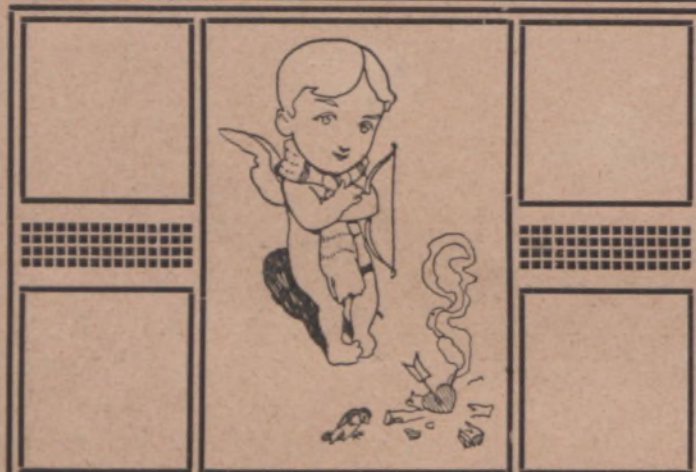

Szajak

Lengyel Zoltán és Nagy György megvizsgálták Szerbia száját. A két szájdoktor aggodalommal konstatálta, hogy az általuk teremtett rekord le van verve.

Ellenzéki kukták

— Mit keresett az ellenzék a parlament konyháján?
 — Tudja az ördög! De amit keresett, azt meg is találta: elrontotta a gyomrát.

Ha szereti a feleségét,

úgy ne hagyja fázni.

Vegyen bundát

rendel neki, akkor fogja csak igazán szeretni.

ROBITSEK JÓZSEF ÉS FIA

BUDAPEST, VII. KER., CSÁNYI-UTCA 5. SZÁM.

URASÁGOKTÓL

levetett, elsőrendű szabóktól mérték szerint készült, visszamaradt öltönyök, városi bundák és átmeneti kabátok eladása

:: Frakk és smoking kölcsönzése betét nélkül. ::

DÁVIDOVITS B. BÉLA

IV., EGYETEM-UTCA 2. (Erzsébet királyné szállóval szemben.)

A Belváros legelőkelőbb

szűcs- és szőrmeárú üzlete

REICHENBERG

szűcsmester

Budapest, Hájó-utca 16-18. (Sütő-utca sarok.)

Dívatlap kívánatra bérmentve.

Uraságoktól levetett férfirubák

legnagyobb üzlete, **DOROGMA,**

V., Erzsébet-tér 12 és Váci-körút 4, I. és II. emelet.

Az összes cikkek a legjobb állapotban, mérsékelt árban kaphatók. Ugyanott igen finom szalon- és frakk-öltönyök kölcsön adatnak.

A hídvám

Mérhetetlen örömemről
Hogyan adjak kérem számot?
Most hallom, hogy beszüntetik
Budapesten a hídvámot.

Prózában és költeményben
Mennyit sirtam s irtam arról,
Hogy elszedik minden pénzem,
Mig jobbpártra mék a balról.

Ez a kis hír én elémben
Derős perspektívát tára:
Örömben végre egyszer
Én is átmegek Budára.

A faun

— Nem adják elő a Nemzeti Színházban —

I.

(A faun frakkban, ragyogó ingmellel sétál az őserdőben. karján pazar estélyi toalettbe öltözött nimfával. Lakkeipőkkel óvatosan lépnek a tüskés bokrok és szivós indák között. A faun most Silvani herceg, a nimfa hercegnő.)

Silvani herceg. — Madám, nézze, minő herceg csermely csobogand itt.

A hercegnő. — Igen, szír. Eme csermely látása a szomjúság érzetét kelti bennem. Zsán!

(Egy kis szatír liverében odarohan, kezében pezsgős poharakkal teli tálcával.)

Silvani herceg } (isznak.) Eeeh . . .

A hercegnő }

Silvani herceg. — Eeee . . . micsoda karcos ez? Parblő . . . (éneklo hangon.) Asszonyom, folytassuk sétánkat. Ol rejt, kema, abe niht hinaszbájgen. Vigyázzon lédi, mert belelépend laktopánjával ebbe a gödörbe.

A hercegnő. — Ebien . . . annyi baj legyen. Jesszus . . . mi az? (Egy gorilla eléjük ugrik, de amint megismeri őket, szalutál és elsompolyog.) Jaj . . . minő rút bogár, biztosan valami ügynök lehetett gorilla képében.

Silvani herceg. — Hehe, csodálatos, kedvesem. A modern világban gorillák járnak ügynök képében.

A hercegnő (ijedten.) De herceg, az istenért, ön most egy aforizmát mondott!?

Silvani herceg. — Na ja. Majd talán ne aforizmanesak, mikor ez egy szalondarab.

A hercegnő. — De most már ne erőltessük meg magunkat, vonuljunk vissza annak a vén fának az oduárjába.

II.

(Főúri estély, kivilágított termek, melyekben kizárólag hercegek és királyok hömpölyögnek. Hölgyek dekoltált ruhákban. A faun és nimfa belépnek, úgy amint vannak.)

A faun (képentörli az ajtónyitó lakájt.) Te bivaly, kimehetsz, de aztán be ne told ide a fejedet, azt a borotvált daganatot a nyakadon. Ide süss! Nézd, milyen szép szőrös vagyok. Meg aztán a lóláb is kilátszik. Á . . . hercegnő, maga az?

Pix-pux hercegnő. — De uram . . . !?!

A faun. — Csönd! Mért nem vesznek fügefaleveleket ezek helyett a rongy selymek és csipkék helyett? Miii?

Egy herceg. — Itt a névjegyem . . .

A faun. — Kuss . . . a zapád, velem akarsz itt kibagózni? Erigy, mert olyan flemmet adok . . .

A nimfa. — . . . hogy mind a harminckét szeme kiugrik! (A hölgyek mind elájulnak, az urak pedig a faun és nimfa köré csoportosulva nézik a történendőket.)

A faun. — Mit bámultok, ti borjuk . . . miit? Ezt a két kis pörge szarvamat, a hegyes füleimet, a lólábamat?

A nimfa (odasug.) Róbert, adj nekik egy mejjport.

A faun (helyeslőleg legyint.) Na, mi lesz? Lesz itt csoportosulás vagy nem? Egy-kettő, mert úgy odaütök, hogy éhenhaltok gázmérgezés következtében.

(Szétrebennek ijedten az urak. A faun és nimfa karonfogva távoznak. Már majdnem kint vannak, amikor egy úr szalad utánuk, kiben mindazok Bodára ismernek, akik Bodát sohase látták.)

Az ismeretlen úr. — Mondja kedves, van magának valami állandó foglalkozása?

A faun. — Kuss . . . nincsen.

Az ismeretlen úr (boldogan.) Akkor gyöjjön az államrendőrséghez.

A faun. — Na, itt a kezem, fene bánja . . . pedig villamoskalauz akartam lenni . . .

Kedves Borsszem Jankó!

Két kasszagyári utazó, konkurens cégek alkalmazottja, erősen disputál a vonaton.

Az egyik. — A mi páncélszekrényeink igazán a legjobbak a világon. A multkor úgy próbáltunk ki egyet, hogy egy eleven csirkét zártunk bele, azután 24 órán keresztül izzó kemencében tartottuk. Mikor lehűtöttük és kinyitottuk, — képzelje — a csirke még élt benne!

A másik. — Az semmi! Mi ugyanezt a kísérletet végeztük a legújabb gyártmányunkkal és mikor kinyitottuk, a csirke — meg volt fagyva.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

B. S. Fájdalom, nem használhatjuk. Se kéziratot, se rajzot nem küldünk vissza. — G. H. Ezúttal kevésbé sikerült. Reméljük, legközelebb kipótolja. — S. Mulatságos. — S. O. Betűrejtvényekkel nem foglalkozunk. — K. A. Semmi humor sincs abban a kiszólásban.

Kerül ott sokkal különb. — gitt. Jóval kevesebbet kérünk, vagyis jóval többet. Persze: nem súlyban. A kaptafahumort szíveskedjék mellőzni. Persziflázst kipersziflálni merész vállalkozás és olyan nyakatel ertségekre vezet, hogy maga az író se tudja a végén, mit is akart. — K. G. Az első egészen primitív és ötletlen. A Mikulás-dolgozatban már fölesillan némi ügyesség. Úgy véljük, önnek még sokat kell előbb a saját mulattatására dolgozni. — Dr. N. A. Helyreütötte. Jófele a jövő évi naptárba tevődik. — U. K. J. — Egyet nyakoncsiptünk. A karonfogási rendelet kifigurázása nem elég vidám. — rkler. Vékonypénzü klapanciák. — B. A. A rajzokat, sajnálatunkra, nem használhatjuk. — b. gy. A multkorinak is, a mostaninak is az a hibája, hogy mire ön megírja a karcolatot, a napilapok szokvány-humoristái ugyanazt a témát ugyanúgy kiforgatták, meggyomrozták, kipréselték. Ebből is láthatja, mennyire nem szabad kézenfekvő dolgokhoz nyúlni és már közhelyekké vált ötleteket elsütögetni. — Több levélről a jövő számban.

Felelés szerkesztő: Dr. MOLNÁR JENŐ

Művészeti szerkesztő: BÉR DEZSÓ

Pesti zsúrleányok a harctéren

A Vörös-Keresztes. — Mielőtt Allahhoz megtérne, kedves török bácsi, kérem, írjon valamit az emlékkönyvembe.